

— Известни ни сж думитѣ на пророка, — казаха вълхвитѣ. — И ние чакаме Созия.

Артабанъ разкри втория свитѣкъ.

— Ето какво казва Варлаамъ, живѣлъ въ Вавилонската страна: „Ще изгрѣе звезда отъ Якова, и ще се издигне скиптъръ отъ Израила“.

— Това изречение е по-старо отъ нашитѣ знания, — казаха вълхвитѣ. — Ние знаемъ, че срѣдъ синоветѣ на Израила има праведни хора.

Артабанъ разкри третия свитѣкъ.

— Ето думитѣ на юдея Даниилъ, гадателятъ на сънищата, тѣй обичанъ и уважаванъ отъ нашия великъ царъ Киръ: „Да знаете, че отъ деня на възстановяването на Ерусалимъ до пришествието на Созия ще изминатъ двесте години и две недѣли“.

— Кой ще обясни тѣзи думи? Кой ще узнае, кога ще стане това? — възразяваха вълхвитѣ съ съмнение.

Артабанъ отговори:

— Това зная азъ и още трима мои братя вълхи: Каспаръ, Мелхиаръ и Валтасаръ. Ние изчислихме, че пророчеството ще се сбъдне въ края на тази година. Ние наблюдавахме небеснитѣ свѣтила и презъ пролѣтѣта видѣхме, какъ две отъ най-голѣмитѣ звезди се срещнаха и се слѣха въ едно. Сега две голѣми звезди пакъ се срещнаха и тая нощъ ще се слѣятъ. Тия трима вълхи наблюдаватъ това отъ Вавилонъ, а азъ отъ тукъ. И ако звездата отново се покаже, тѣ ще ме чакатъ въ храма десетъ дни и заедно ще отидемъ въ Ерусалимъ да се поклонимъ на новородения Созия. Азъ вече се приготвихъ за този далеченъ пѣтъ: продадохъ своя домъ и владенията си, та купихъ тѣзи три скъпоценности: сапфиръ, рубинъ и бисеръ. Тѣхъ азъ ще поднеса даръ на Царя. Елате заедно съ мене да намѣримъ Царя и заедно да се възрадваме.

Като каза това, той извади три скъпоценни камѣка. Единиятъ бѣше синъ, като просвѣта на нощно небо, другиятъ бѣше червенъ, като лжчъ на изгрѣващо слънце, а третиятъ — бѣлъ, като снѣженъ планински върхъ. Ала другаритѣ му гледаха недовѣрчиво и недружелюбно тѣзи съкровища. Сѣнка на съмнение мина по лицата имъ и тѣ се спогледаха, сякашъ, бѣха чули нѣкакъвъ невѣроятенъ разказъ.